

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 52/2016
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у поступку предлагача Д.М., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача Д.М., изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4 К 30/15 од 05.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача Д.М. и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4 К 30/15 од 05.02.2016. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4 К 30/15 од 05.02.2016. године, одбијен је као неоснован захтев за заштиту права на суђење у разумном року пуномоћника предлагача Д.М. из С., у кривичном предмету Основног суда у Великом Градишту К бр.226/2014 као и захтев за новчану накнаду због повреде права на суђење у разумном року.

Против овог решења предлагач Д.М., благовремено је преко пуномоћника, адвоката М.Б., изјавио жалбу, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде материјалног закона, са предлогом да Врховни касациони суд наведено решење укине, утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Великом Градишту у предмету К 226/2014, одреди рок у коме ће суд окончати наведени поступак и утврди право предлагача на примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року у износу од 200.000,00 динара.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 486. ст.1. и 3. у вези члана 402. Закона о парничном поступку – ЗПП, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да жалба предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач.1,2,3,5,7. и 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд као другостепени суд пази по службеној дужности.

Из образложења првостепеног решења произлази да се у конкретном случају кривични поступак води против два лица због четири кривична дела, а против окривљеног, овде предлагача, Д.М., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ, да је истрага по захтеву за спровођење истраге и захтевима за проширење истраге Општинског јавног тужиоца у Великом Градишту, трајала шест месеци, да је првобитни првостепени поступак од подизања оптужнице – 26.05.2009. године до експедовања пресуде Основног суда у Пожаревцу К 997/10 од 29.07.2013. године, дана 24.10.2014. године (у току кога је првостепени суд 22 пута заказао а од тога 14 пута одржао главни претрес), трајао четири године и пет месеци и да је другостепени поступак трајао шест месеци. У поновљеном првостепеном поступку након укидања првостепене пресуде (који траје од 29.10.2014. године, када су списи предмета враћени Основном суду у Пожаревцу на поновно суђење), главни претрес је 11 пута заказан и од тога 4 пута одржан, а разлози одлагања главног претреса били су процесне природе – недолазак окривљених и браниоца окривљеног Н.Ч., обустава рада адвоката, а у периоду од 02.07. до 26.11.2015. године, због болести окривљеног, овде предлагача Д.М..

Разматрајући разлоге и наводе захтева за заштиту права на суђење у разумном року, у кривичном поступку који се води пред Основним судом у Великом Градишту К 226/2014, Апелациони суд у Крагујевцу је имао у виду да оцена разумног трајања судског поступка зависи од низа чинилаца, а пре свега од сложености чињеничних и правних питања у конкретном предмету, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року и поступање суда који води поступак као и значаја права за подносиоца.

Правилно је Апелациони суд у Крагујевцу закључио да је првостепени суд предузео све потребне мере како би се предметни кривични поступак спровео без одуговлачења, с обзиром на то да суд није имао периоде неажурности и неоправданог непоступања, да је главни претрес редовно и благовремено у краћим временским размацима заказивао и у континуитету предузимао све законске мере у циљу обезбеђења присуства странака и што бржег окончања поступка.

Стога је Апелациони суд у Крагујевцу, узимајући у обзир чињенице да је овај предмет чињенично сложен с обзиром на то да се кривични поступак води против два лица због четири кривична дела, те да је доказни материјал обиман – у току поступка да је испитано 97 лица у својству оштећених, којима је првостепена пресуда морала бити достављена због усвојеног имовинскоправног захтева, имајући при томе у виду да је дужем трајању поступка допринело одлагање претреса због недоласка предлагача и његовог браниоца (20-22.10.2009; 22.01.2013. и 15.01.2015. године), односно због болести предлагача (29.11.2012, 02.07.2015, 18.08.2015, 08.10.2015. и 29.10.2015. године), правилно закључио да се период од непуних седам година колико је кривични поступак трајао од подношења захтева за спровођење истраге – 05.12.2008. године до подношења захтева предлагача – 30.11.2015. године, не може сматрати неразумним. У вези са тим Врховни касациони суд налази да се неодржавање главног претреса због недоласка браниоца окривљених током обуставе рада адвоката, не може сматрати

неоправданом неактивношћу која се може приписати у одговорност суда, јер је то околност на коју суд није могао да утиче посебно имајући у виду да је првостепени суд у току трајања штрајка адвоката редовно и у краћим временским размацима заказивао главни претрес.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Крагујевцу правилно нашао да болест окривљеног због које главни претрес пет пута није одржан, представља објективну околност која је допринела дужем трајању поступка, па се супротни наводи жалбе предлагача оцењују као неосновани.

Измена оптужбе је процесно овлашћење надлежног јавног тужиоца и иста, а насупрот наводима жалбе предлагача, није предузета у циљу одуговлачења предметног кривичног поступка.

Следствено изнетом, по налажењу овога суда, досадашња дужина трајања овог поступка, сама по себи не може указивати да је у конкретном случају повређено право предлагача на суђење у разумном року, па је Апелациони суд у Крагујевцу правилно одлучио када је одбио као неоснован захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року сагласно одредбама члана 8а до 8б Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, неосновано се жалбом предлагача побија наведено решење Апелационог суда у Крагујевцу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о парничном поступку, жалбу предлагача одбио као неосновану и првостепено решење потврдио.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.